

„180 km néha több, valamiért mégis mindig eljövök.”-P.Mobil-

De 450 km-t már meggondol az ember.

Akarom?

Kell ez nekem?

Meg tudom-e csinálni, hogy a református oktatás 450. évfordulójára 450 km-t kerékpározzak?

Ezekre a kérdésekre most már igennel válaszolhatunk, mert 4 nap alatt meglátogattuk 24 település név szerint, Hetényegyháza, Ballószög, Helvécia, Jakabszállás, Orgovány, Izsák, Páhi, Kiskőrös, Soltvadkert, Harta, Csengőd, Soltszentimre, Fülöpszállás, Szabadszállás, Kunszentmiklós, Dömsöd, Kunadacs, Kerekegyháza, Ladánybene, Lajosmizse, Nagykőrös, Tiszakécske, Lakitelek és Nyárlőrinc 27 iskoláját, és ezzel teljesítettük a célt. Sőt, még a jövőbe is áttekertünk, hiszen a Csepegi csárdát elhagyva minden egyes kilométerrel a jövőt csodáltuk, így végül 460 kilométert megtéve érkeztünk vissza a gimnázium udvarára.

De ne rohanjunk ennyire előre, vegyük sorra: mi is előzte meg ezt a túrát?

Esőben gazdag próba kerékpártúrákon keresztül vezetett az út a 2014. 05. 19-ei induláshoz, ahol bátorítást és lelki támogatást kaptunk, majd királynői dallamok kíséretében szálltunk nyeregbe. A megtett kilométerekkel arányosan alakult ki kerékpáros csapatunk jel- és szórendszere. A legtöbbet előforduló szavak a következők voltak: kátyú, szemből. Ennél gazdagabb volt kísérőautónk jelrendszere. Ha meghallottuk a dudaszót, pavlovi reflexszerűen húzódtunk az út jobb oldalára. Rövid dudu: kis autó, hosszú dudu: kamion, busz, és egyéb hasonló méretű járművek, nagyon hosszú dudu: hajóvonták találkozása tilos, vagy csak berozsdált Vass tanár úr ujjja.

Soltvadkerten egy hatalmas adag marhapörkölt és az ország legfinomabb fagyija után fáradtan, meggyötörve estünk be a már megágyazott szivacsainkra.

A régi iskolájában mindenkire emlékeztek. A hét során megszokottá vált, hogy saját településére mindenki az élen bicajozva vezette be a csapatot, átvéve ezzel a stafétát Szabados tanár úrtól.

A biciklizés fáradalmait még 1-2 focimeccsel vezettük le az alvóhelyként szolgáló tornatermekben. Szabadszálláson a polgármester is köszöntött minket, aztán a szülők csodálatos vacsorájával fejezhettük be a napot.

Következő reggel a szokásos fényképezgetéssel keltettek minket tanáraink, miután megunták a labdával való dobálózást.

Néhány emlékezetes pillanat a túráról:

- a velünk tartó három gráciát hamar kiszemelték a helyi fiatalok és próbáltak nekik bókolni:
- „Fogytok? Hova fogytok mán?”

- A fiúkkal inkább a gazdasági élet szépségeiről beszélgettek:
- „Vötted a bringát? Nem adod el egy tizesé?”
- A túra során a társaság egy jelölőbizottság felállítását kezdeményezte, melynek elnöke a szőke, szégyenlős kisfiú a sarokban, aki inkább dolgát végezte, mintsem verset szavalt.
- A csodás idő és az első napi naptej hiány következtében többen a piros póló alá öltöztek „targoncás trikóba”.

Megváltás volt leszállni a bicikliről, és a kis ajándékcsomag átadása után megpihentünk, feltöltödtünk és a kerekedésbe ölt energiát mindenki másféleképpen próbálta visszanyerni. Volt, akinek a lóbalzsam adott lórúgásnyi erőt a hátralévő szakaszra, és volt, akinek csak a kefir nyújtott enyhülést a fájdalmára: reggelire, tízóraitra, ebédre, uzsonnára, vacsorára, éjszaka, félúton, az utolsó állomáson, vagy csak úgy.

Majd a pihenők végén elhangzott a következő mondat: „Lóra magyar!”

Szerda este Ladánybenén a Csizmadia „Ranch”-en töltöttük az estét, ahol a társaság együtt próbálta elkészíteni a vacsorát, és sikerült is nekik. Egy nagy adag paprikás krumpli és egy kevésbé nagy adag sült csirke volt a menü. Majd egy jó hangulatú tábortűz mellett töltöttük az estét. Éjszaka sátrakban aludtunk, a nagy hideg miatt szorosan összebújva, ezzel is növelve a romantikus este fényét.

Megtiszteltetés volt számunkra, hogy eme jeles ünnepsorozat részeként mi is képviselhettük az iskolánkat és egy nagyszerű túrán vehettünk részt. Köszönjük a tanáraink segítségét, büszkék vagyunk rá, hogy ránk esett a választásuk és együtt tölthettük velük ezt a 4 napot. A koleszosok csak ámultak, hogy milyen finom és bőséges konviktusi reggelikkel sikerült az energiabázisunkat feltölteni, köszönjük a Konviktus segítségét.

Kívánjuk Nektek, kedves diáktársaink, hogy hasonló élményekben legyen részetek, hiszen nem csak a jó jegyekért érdemes pedálozni, de az országúton is a kilométerekért.

A túrán résztvevő csapat névsora:

Ambruska Tamás, Kesik Tamás, Mészáros Beatrix, , Mezős Csaba, Ország Lilla, Rőfi Dániel, Tánczos Adél, Tóth Dániel, Vincze Vilmos diákok és Csizmadia Szabolcs, Szabados László, Vass Ernő tanár urak